

Знайте, що сонце України сходить на Донбасі!

Перша
газета
Лиманщини

ЗОРЯ

Видається з червня 1930 року.

№12 (13505)

СУБОТА, 20 червня, 2026 року

**МИ
ПАМ'ЯТАЄМО!**

З початку повномасштабного вторгнення рф щонайменше 707 дітей загинуло, 2548 отримали поранення, 2318 досі зниклі безвісті, 20570 були депортовані (примусово переміщені).

Це не просто цифри. Це дитячі мрії, плани, сподівання та майбутнє, які були стерті. **707 дітей.** Не солдати. Не учасники бойових дій. Діти.

Вічна пам'ять кожній дитині, чие життя обірвали. І вічний обов'язок для всіх нас пам'ятати про них, захищати тих, хто залишився, і дбати, щоб зло, яке їх забрало, ніколи не забулося.

Лиманським міським центром соціальних служб спільно з відділом культури і туризму та Управлінням соціального захисту населення Лиманської міської ради проведено тематичний захід «Діти війни: біль, який не мине».

Захід відбувся в межах співпраці Лиманської та Кременчуцької міських територіальних громад у рамках реалізації Національного проекту «Пліч-опліч: Згуртовані громади».

У місті Козятин завідувачка дитячим сектором МБК «Зеленоклинський» (Лиманська МТГ) Олена Чупрова разом з учасниками гуртка «Чарівна палітра» долучилися до всеукраїнської акції «Голоси дітей»

З ПОВЕРНЕННЯМ!

5 червня 2026 року, відбувся обмін військовополоненими, у результаті котрого до України повернулися 186 українців, з них 185 Захисників та 1 цивільний.

Серед них Євген Ребров - наш земляк з Лиманщини, працівник дистанції колії. Ми зателефували йому і побесідували. Згадали спільних знайомих, тих, кого вже з нами не має і тих, хто захищає нас. Домовилися, що після реабілітації, з Євгеном обов'язково зустрінемося.

З поверненням додому. Бажаємо добра, душевного спокою, родинного затишку. Дай Боже Вам здоров'я! Чекаємо кожного нашого Захисника на рідній серцю землі!

На фото: Євген Ребров з сином.

**ДИТЯЧЕ
СВЯТО**

**ЗУСТРІЧАЄМО
ЛІТЕЧКО!**

Мешканці Лиманської громади, які евакуювалися до Корсунь-Шевченківської громади, взяли участь у святковому заході для дітей, організованому за підтримки волонтерських команд Ukraine Frontline Emergency Aid та ГО «Шевченківський Край».

На дітей чекали аніматори, творчі майстер-класи, мильні бульбашки, знайомство з пожежним автомобілем, подарунки та багато позитивних емоцій. Захід подарував малечі радість, щирі посмішки та незабутні враження.

А для мешканців Лиманської громади, які евакуювалися до міста Кременчук на освітньо-молодіжній локації Лиманської МТГ проведено свято «Зустрічаємо літечко!».

Справжній вир веселощів створили аніматори. Запальні танці, кумедні конкурси, цікаві випробування та безліч рухливих ігор не залишили байдужим нікого. Діти із захопленням брали участь у кожній активності, раділи перемогам, підтримували друзів і весело проводили час.

Нашим дітям та батькам бажаємо на все літо щирих емоцій та позитивних літніх вражень.

ЛИМАНСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ

ГОЛОШУЄ НАБІР ЗДОВУВАЧІВ ОСВІТИ НА 2026-2027 НАВЧАЛЬНИЙ РІК ЗА НАСТУПНИМИ ПРОФЕСІЯМИ:

На базі повної загальної середньої освіти (11 класів) та на базі базової середньої освіти (9 класів)

✓ Форма навчання бюджетна. Кожен здобувач освіти забезпечується стипендією. Пільгові категорії здобувачів освіти отримують соціальну стипендію.
✓ Навчання проводиться за змішаною формою:
➢ теоретична підготовка - дистанційно
➢ практична підготовка - відбувається згідно заключних договорів.

- Слюсар з ремонту рухомого складу. Помічник машиніста тепловоза. Помічник машиніста електровоза.
- Слюсар з ремонту рухомого складу. Оглядач вагонів. Складач поїздів.
- Провідник пасажирського вагону. Оператор комп'ютерного набору.
- Оператор поста централізації. Оператор стаціонарного технологічного центру оброблення поїзної інформації та перевізних документів. Приймальник поїздів. Сигналіст. Оператор комп'ютерного набору.
- Монтажник гіпсокартонних конструкцій. Маляр. Штукатур.

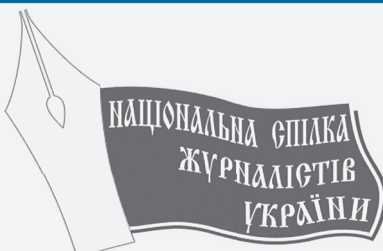
Заява на вступ

**Інформації
для лиманців -
наш сайт
zoria.info**

«Цей випуск газети підготовлено за фінансової підтримки Шведської асоціації медіавидавців Tidningsutgivarna для українських прифронтових медіа в межах ініціативи Національної спілки журналістів України «Frontline Press». This issue of the newspaper has been produced with financial support from the Swedish Media Publishers' Association Tidningsutgivarna for Ukrainian frontline media as part of the National Union of Journalists of Ukraine's 'Frontline Press' initiative.»

НАШІ ГЕРОЇ!

КОНТРАКТНИК

Нещодавно молодший сержант Збройних Сил України, боєць Донецького зонального відділу військової служби правопорядку у місті Краматорськ. Ростислав Сергійович РЕЗНІКОВ нагороджений відзнакою Президента України В.ЗЕЛЕНЬКОГО «ЗА ОБОРОНУ УКРАЇНИ». Він також удостоєний ПОДЯКИ Слов'янської військової міської адміністрації за добросовісне виконання своїх службових обов'язків.

А обов'язків і повноважень у молодшого сержанта Резнікова чимало, котрі він чітко виконує і використовує.

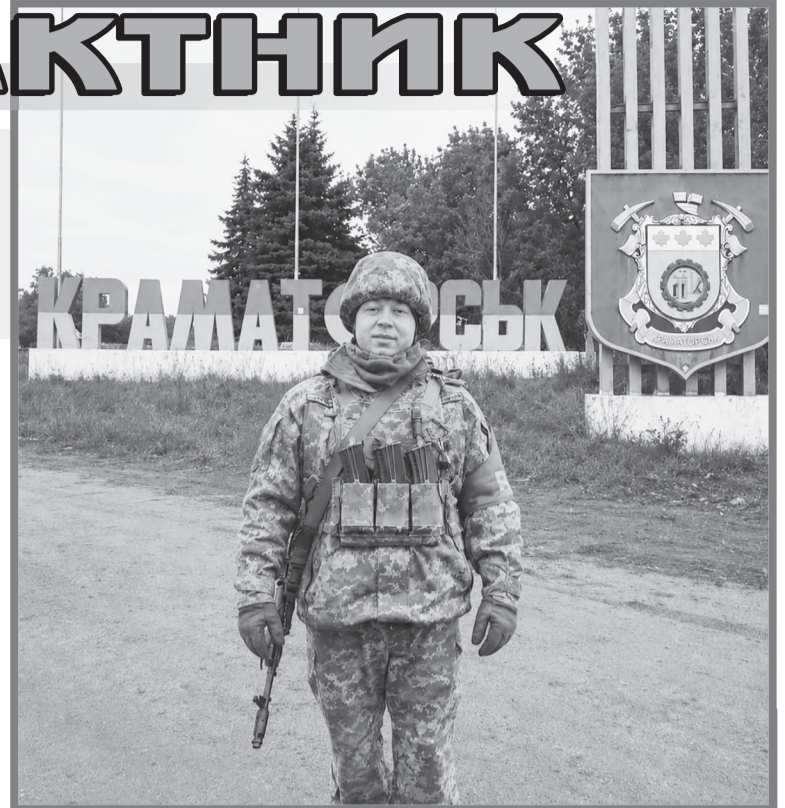
У жовтні 2024 року Ростислав уклав контракт із ЗСУ, пройшов з успіхом учбово-військовий вишкіл у Львові і за розподілом був направлений на проходження контрактного терміну у Донецький зональний відділ військової служби правопорядку у місто Краматорськ.

Перелік його обов'язків чималенький. Це і супровід військової техніки до місць базування, конвоювання військовополонених РФ, а також тих, хто самовільно залишив військові частини, перевірка правопорядку і дисципліни у військових частинах і на блокпостах. Словом, служба дуже відповідальна і досить небезпечна. Поки що нарікань на виконання військових обов'язків молодшим сержантом Резніковим з боку військового керівництва немає. Впевнені - і не буде. До речі, служба носить і секретний акцент.

Ростислав з гордістю відзначає бойовий дух своїх побратимів.

Ростик корінний лиманець. Жив у 50 метрах від чудового міського стадіону «Локомотив», (котрий ворог вже розтрощив щент). Тобто, як кажуть, йому сам Бог велів займатись спортом. І він ретельно тренувався у сенсея Євгена Барабаша, тобто карате. Виступав на змаганнях різного рівня і досить успішно, а головне він тут не тільки навчався бойовому мистецтву самураїв, а й загартовував і силу волі, котрі зараз йому, ой як, у нагоді.

Шкільні роки пролетіли миттю і Ростислав вирішив присвятити свій трудовий шлях залізниці, як і його батько, Сергій Миколайович, так і матуся, Тетяна Володимирівна. Глава сім'ї останнім часом працював старшим майстром залізничного професійно-технічного училища №119 (на жаль, його вже з нами немає, світла пам'ять йому), а його дружина - вихователькою дитячого садочку «Тополька» (№ 4) у нашому місті. Перший, так би мовити кував кадри для залізниці, а друга - виховувала діточок залізничників. Тож Ростислав почав свою трудову діяльність у дистанції колії нашого міста і пропрацював там півтора десятиріччя, дійшов у своєму професійному фаху від монтера колії до начальника дільниці діагностики. А це відстань відчутна - від Лиману до Святогірська. І ось він зі своєю командою постійно діагностували колії, щоб не трапилось ніяких непередбачуваних ситуацій для проходження пасажирських і вантажних поїздів. А це дуже складна і копітка робота, бо від його вивірених рішень залежала безпека руху поїздів, а це життя людей.

Працюючи у ПЧ, Ростислав одночасно навчався на заочно-м відділенні Харківської академії залізничного транспорту за спеціальністю електрик - механік. І у 2011 році здобув вищу освіту.

А у 2012 році Ростислав одружився з Юлією і у них народився син - Гліб, якому нещодавно вже виповнилося 12 роців. Свою родину молодший сержант Резніков кохає безмежно. Як і всі наші Захисники нікому зобидити не дадуть свої родини і країну. Ніколи!

Звичайно, як кожен лиманець закоханий у смарагдовий свій край. Хоча ворог зараз нищівно його руйнує, але він обов'язково відновиться, відродиться і забує зеленню, наповниться запахом цілющої хвої, різнобарв'ям польових квітів і квітом латаття у заводях сивого Сіверського Дінця, блакиттю водного дзеркала і золотом пісків Голубих озер, домашнім затишком Ломоносівського озера та сміхом дитячих таборів відпочинку і задоволенням на туристичних базах. Обов'язково все так і буде. Для цього наші Герої - Захисники і Захисниці, у тому числі Ростислав Резніков, і знаходяться на ратному полі, щоб захистити нас від підступного ворога і здобути Перемогу.

Слава Україні! Героям Слава!

Олександр ПАСІЧНИК

РЕЗНІКОВУ РОСТИСЛАВУ СЕРГІЙОВИЧУ

нагороджено відзнакою Президента України
"ЗА ОБОРОНУ УКРАЇНИ"

т України
ський

України

Указ Президента України
від 5 серпня 2022 року № 559/2022

Спалахнула іще одна чарівна зірочка на пораненому небосхилі нашої Лиманщини назва якої - Любов Нестеренко! Проживаючи нині за межами рідного міста переживає з ним і болі, і радощі... Правда останніх з кожним днем стає усе менше, але в рядках її віршів не тільки біль і сум від втраченого, але й віра у завтрашній день куточка рідної землі, якому присвятила десятиліття свого життя. Нехай багатьом на радісні події буде її життєва дорога.

**Поетеса Любов
НЕСТЕРЕНКО**

потім Харківський кооперативний технікум. В 1981 р. вийшла заміж і переїхала у наше красиве квітуче місто, в яке закохалася з першого погляду. 30 років пропрацювала в Укртелекомі, випускала стінгазети, організувала свята для колективу і ветеранів праці. Після закриття підприємства пішла працювати в перлину Лиману - супермаркет "Пушкінський", котрий у місті знали всі. Була нагороджена грамо-

тою „Працівник року” від адміністрації міста за сумлінну працю. Вірші писала завжди, але все клала у стіл, рахуючи їх недосконаліми. Ми їх потрохи витягуємо і навіть українські композитори кладуть їх на музику. Вже є у неї пісні, відеокліпи стосовно жорстокого сьогодні.

Має двох дорослих синів і коханого онука. Дуже полюбляє своє місто, в якому прожила 45 років і яке залишиться в серці назавжди зеленим раєм з солов'їними піснями.

Валентина БИКОВА
Ще йде війна, іще летять ракети
І ліс посічений у задумі стоїть.
Ще їздять танки, БТРи, міномети
І плаче небо, бо йому болить.
Все навкруги, як попіл, неприглядне,
Ще рік назад тут був казковий край,
Шуміли сосни і сади буяли,
А нині лиш руїни з краю в край.
І серед цих картин сумних і неосяжних,
На озеро, немов у дивнім сні,
Спустились лебеді прекрасні і поважні,
І білі-білі, наче перший сніг.
Вони до нас прилинули, додому
І принесли надію на життя,
Що Україна вирветься з полону
І буде мир, і буде майбуття.

З творчою особистістю тебе, мій незгаданий "Промінь"! Успіхів у творчості тобі, наша землячко! Нестеренко Любов Петрівна народилася 30 квітня 1962 року у мальовничому селі Острівське, що на Харківщині. Підросла разом з берізкою, що посадила бабуся в день її народження.

Закінчила Борівську середню школу, потім Харківський кооперативний технікум. В 1981 р. вийшла заміж і переїхала у наше красиве квітуче місто, в яке закохалася з першого погляду. 30 років пропрацювала в Укртелекомі, випускала стінгазети, організувала свята для колективу і ветеранів праці. Після закриття підприємства пішла працювати в перлину Лиману - супермаркет "Пушкінський", котрий у місті знали всі. Була нагороджена грамо-

тою „Працівник року” від адміністрації міста за сумлінну працю. Вірші писала завжди, але все клала у стіл, рахуючи їх недосконаліми. Ми їх потрохи витягуємо і навіть українські композитори кладуть їх на музику. Вже є у неї пісні, відеокліпи стосовно жорстокого сьогодні.

Має двох дорослих синів і коханого онука. Дуже полюбляє своє місто, в якому прожила 45 років і яке залишиться в серці назавжди зеленим раєм з солов'їними піснями.

Поезія ВІЙНИ

ДОДОМУ

Душа летить додому у садочок,
Там абрикос рожево - білий цвіт.
Під ним жовтенький, наче сонечко, віночок
З стійких кульбабок дивиться на світ.

Вони жовтіють, зігрівають погляд,
Підморгуючи крокусам в саду.
А поряд сливка, одягнула одяг,
Немов би наречена, на виду.

Мене чекають там берізка з кленом,
Один до одного схилившись у журбі,
Бузок потрощений, та від землі зелений
Єдиний пагін пнеться в височінь.

Тюльпани похливно виглядають
З під купи листя, ніби крадькома,
Нарциси гордіми голівками хитають,
Бо вітерець їх хвацько обійма.

Оріх розлогий захищає віттям
Куточок на городі, де ростуть
Гібіскуси рожеві й білосніжні,
Плека надію - в червні розцвітуть.

Там ганок непорушно - рідний,
Хатини вартовий і захисник,
Там рижий котик, лагідний і вірний,
Півроку все чека мого: "Киць-киць".

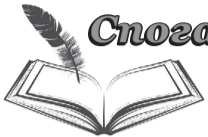
Все оживає, сонечку радіє,
Весну вітає, ніби в перший раз.
А я молюся і щоначі мрію,
Про рідний дім, що в серці... як міраж...

Любов НЕСТЕРЕНКО

«Цей газетний матеріал підготовлено за фінансової підтримки Шведської асоціації видавців Tidningsutgivarna для українських прифронтових медіа в межах ініціативи Національної спілки журналістів України "Frontline Press". This issue of the newspaper has been produced with financial support from the Swedish Media Publishers' Association Tidningsutgivarna for Ukrainian frontline media as part of the National Union of Journalists of Ukraine's 'Frontline Press' initiative.»

СВІДЧЕННЯ ОЧЕВИДЦІВ ВІЙНИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

Спогади

ЛУЦЕНКО О. В. - жительки селища Ярова Лиманської міської територіальної громади, що пережила втрату

Записала:

БИБКО Зінаїда Миколаївна, завідувачка Ярівською селищною бібліотекою-філією Публічної бібліотеки Лиманської громади

З початку війни до вересня 2025 року я разом зі своїм чоловіком проживала в рідному селищі Ярова Лиманської ОТГ, Краматорського району. Ми пережили окупацію. Було дуже важко, страшно. Жили майже в підвалах. Але була надія, що придуть наші захисники і погонять рашистів з нашої землі.

Після деокупації у вересні 2022 року жителі стали повертатися до рідних домівок, селище оживало. Почали видавати пенсію, Міжнародні організації

надавали грошову допомогу. Волонтери привозили продовольчі пакети. Поступово відновлювали електропостачання, мобільний зв'язок та Інтернет. У 2023 році почали працювати магазини, клуб, бібліотека, Укрпошта. По середам видавали хліб. Наші жителі працювали в Зеленбуді, займалися благоустроєм території нашого селища. У центрі селища поставили альтанку, посадили багато квітів. Приємно було прийти туди відпочити. Здавалося, що війна до нас не повернеться. Але у серпні 2025 року знову почалися прильоти, літали дрони та шахеди.

День 9 вересня назавжди залишиться у жителів нашого селища. Як чорна дата. Укрпошта на той час не працювала. Посилки та пенсію привозили машиною. У той день з ранку почалися прильоти. О 10 ранку приїхала

машина Укрпошти, щоб видати пенсіонерам пенсію та забрати посылки. Зібралось багато пенсіонерів з усього селища. Я в цей час була на городі, бачила як летіли ракети, потім почула дуже гучні вибухи і відразу побігла туди звідки вони пролунали, бо мій чоловік Довгополий Віктор Борисович теж пішов отримувати пенсію. Там я його і знайшла, його було вбито. Дивитись на все те було страшно. Люди кричали, кликали на допомогу. Спочатку почали вивозити поранених до лікарень м. Дніпро, м. Краматорськ та м. Слов'янськ. Вбитих відвезли в морг м. Слов'янськ. Деяких людей не можна було впізнати. Після того як всіх забрали я разом зі старостою Дремлюженко Дмитром Сергійовичем та нашим жителем Карасьовим О. В. пішли на цвинтар, знаходили місця біля родичів загиблих. Забивали кілки

де копати яму. Копати ями допомагали працівники Лиманського Зеленбуд. Хочу висловити слова подяки старості Дремлюженко Дмитру, в організації та похованні людей.

На другий, третій день після трагедії жителі стали масово евакуюватися в більш безпечні місця. Я теж виїхала, зараз проживаю в Полтавській області. Мій чоловік Віктор назавжди залишиться в моїй пам'яті, як добра і світла людина. Він любив життя, допомагав мені по господарству, ходив на річку Сіверський Дінець на рибалку. Але війна – підла, жорстока, несправедлива в один момент обірвала життя 25 –х людей.

Але я вірю в наших Захисників - наших Героїв.

Вірю що ми повернемося додому. Україна в нас єдина, а сонце в Україні сходить на Донбасі!

Спогади

НЕГОДУЙКО Людмили Іванівни, жительки селища Ярова Лиманської міської територіальної громади - людини, яка пережила окупацію

Записала:

ФОМЕНКО Тетяна Іванівна, керівник художній міського будинку культури сел. Ярова

Селище Ярова - місце, де я народилася, зростала, піклувалася про своїх близьких людей. Це луги із мілкою суніцею та духмяними травами, високі ліси, які тішили грибними полянами, річка Сіверський Донець, яка дарувала прохолоду у спекотні дні. Моя родина любила свою землю, рідний дім, тому вимушене переміщення позначилося на нашій долі.

Після закінчення школи одразу вийшла заміж та народила донечку. Чоловік працював у Святогірську, а я була домогосподаркою. Вдома завжди була робота, тим більш, маючи город та домашніх тварин, мушш цілодобово порати господарство.

Війна дійшла до нас у кінці весни 2022 року. Безкінечні обстріли, руйнування будівель, вторгнення ворожих солдатів сильно нас лякали. Пам'ятаю, як ми разом з чоловіком, донькою та онуком тижнями не виходили з холодного погребу. Ворожі танки руйнували паркани та оселі, доходило до того, що військова бронетехніка стояла прямо під дахами хат.

Ми харчувалися минулорічними заготовками, сухарями та консервами. Про теплу їжу й мови не було – виходити з укриття було смертельно небезпечно. Так, при свічках, які, до речі, ми не часто запалювали, бо треба було їх берегти, зростав мій онук. Разом з дорослими він переніс усі тяготи окупації. За проханням малюка, чоловік виготовив йому із старих кривих дощок автомата. Щоб маму і бабусю захищати. Які часи – такі й ігри. Тоді ми посміхалися, дивлячись на

нехитрі дитячі забави. А зараз згадую, аналізую – в жилах кров стигне. Хто, як не діти, заслуговують на безпечне і безтурботне дитинство? Як наш онук потім житиме з важким багажем досвіду виживання, страху і страждань? Чи адаптується він до нової реальності, чи ми з сім'єю маємо побудувати для нього ілюзію спокійного, «як у минулому», довоєнного життя?

Восени повернулася українська армія та звільнила Лиманщину від загарбників. Ярвіці сподівалися на тихе співіснування, мали надію на майбутнє. Усе навколо ніби стало оживати: почали повертатися люди, відкривалися магазини, запрацювали клуб, бібліотека та школа. Місцеві базарювали, обережно ходили за ягодами і грибами. Особисто мені завжди подобалося готувати і продавати випічку, тому така зайнятість переросла у основне джерело прибутку

нашої родини. Було важко, але ми почували себе захищеними.

У 2025 році фронт знову наблизився до села. Ракети та ворожі дрони атакували і вдень, і вночі. Тому влітку ми вирішили виїхати у більш безпечне та віддалене місце. А одного дня, у вересні, в нашому селі кабами було вбито 25 односельців та мешканців сусідніх населених пунктів: усі з'їхалися за пенсією. Серед них знаходилася моя кума. Вона працювала соціальним працівником, допомагала маломобільним людям. Була доброю і чуйною жінкою, відчувала відповідальність за стареньких, які не могли самі дати ради повсякденним справам. Тому залишалася вдома до самого кінця. На жаль, померла від великої кількості уламкових поранень під час ворожої військової операції у місті Слов'янськ.

Не можу повірити, що її вже з нами немає.

Спогади

ЛЕЩЕНКО Олени Іванівни, жителя села Рубці Лиманської територіальної громади

Записала:

Директор Центру культури і дозвілля с. Рубці ШВЕЦЬ Ольга Михайлівна

24.02.2022

Я прокинулася від телефонного дзвінка о 05.44 й почула голос доньки Каті: «Нас бомблять. Ми біжимо у бомбосховище». Час зупинився. Небо затягло хмарами, я ледве дочекалася, коли діти й онуки приїхали в село.

25.02.2022

Катя постійно плаче, онуки

бояться, у мене немає бажання підніматися з ліжка та щось робити. Паніка, стрес, навіть тиск не піднімається.

06.03.2022

Змусила себе чимось зайнятися, бо вже від поганих думок аж нудить. Катя з онуками вирішили евакуюватися на захід України, її слова були такими: «Вони лізуть звідусіль, вони нас уб'ють». Я не можу їх відмовляти, вона рятує дітей.

Поїхали, я залишилася одна. Як страшно. Літаки кружляють над хатою як хижі

птахи, від них ніде не сховатися. Вирішила, що буду спати на підлозі в коридорі (він маленький). Хіба це можна назвати сном? Увесь час повітряна тривога, потрібно бігти у підвал. Під ранок почали стріляти «градом».

10.03.2022

Увесь час спала на підлозі, ніхто не міг мене примусити спати в ліжку. Мені здавалося, що у спальні небезпечно. Удень перебувала на кухні, відволікалася від думок за приготуванням їжі. Уперше з дня початку війни взяла до

рук вишивання. Рівно о 16.40 прилетів літак і скинув шість бомб. Мені здалося, що це було біля Будинку культури, а виявилось, що постраждала школа й прилеглі будинки. Я з родиною побігла в підвал, пізніше прибігли сусіди з дітьми. Як ми перережили цю ніч, я не можу пояснити? Здавалося, що літаки кружляли в нас над головами й хотіли знищити саме наше подвір'я, передиху було від сили двадцять хвилин. Як тільки стало тихо, ми одразу телефонували рідним, чи все в них

гарзд. Про сон і мови не йшлося, хотілося тільки жити, щоб увесь цей кошмар закінчився.

11-28.03.2022

Почалося моє підвальне життя. Соромно зізнатися, але перші чотири дні я навіть не вмивалася, бо страшно було вийти з підвалу. Ми там їли, спали, дивилися новини. А війна наближалася все ближче до нас, снаряди вже почали прилітати в село. Нервова система була перенапружена, я прийняла рішення виїжджати.

29.03.2022

Нас зустрів Львів криком сирени. Я зрозуміла, що від війни не втечеш, потрібно брати себе в руки й жити далі.

ЗОРЯ

Директор ТОВ "Редакція газети "ЗОРЯ" О.А.ПАСІЧНИК
НАША АДРЕСА: 84406, м. Лиман, вул. Незалежності, 42
НАШІ РЕКВІЗИТИ: Рахунок № UA16322669000026007300573653 МФО 322669
ЄДРПОУ 02472134 Головне управління по місту Києву, та Київській області АТ "Ощадбанк"

Засновник і видавець - ТОВ "Редакція газети "ЗОРЯ"

Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації серія ХК №3415-1042 ПР, видане Головним територіальним управлінням юстиції у Донецькій області.

+38095-890-00-16

apasechnikred@gmail.com

Редакція не несе відповідальності за зміст розміщених оголошень. Автори відповідають за точність неведених в їх матеріалах фактів. Думки авторів не обов'язково співпадають з точкою зору редакції. Гонорар виплачується за матеріали, написані на замовлення. Листування ведеться лише на сторінках газети. Листи не рецензуються і не повертаються. (P) - матеріал друкується на правах реклами.

Газета набрана і зверстана у комп'ютерному відділі редакції "ЗОРЯ", віддрукована у ТОВ "МЕГА-ПОЛІГРАФ" з адресою: м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14. Друк - офсетний. Обсяг - 1 ум. аркуш. індекс 04073. ТИРАЖ - 2200 ЕКЗ.

ЗАПИТУВАЛИ - МИ ВІДПОВІДАЄМО

До редакції газети «ЗОРЯ» завжди чимало звертаються земляки із важливими питаннями для їх життя. Ми намагаємося відповідати на них за допомогою фахівців.

ВАЖЛИВО!

Для внутрішньо переміщених осіб Благодійний фонд «Право на захист» у партнерстві з УВКБ ООН відкрив збір заявок на отримання грошової допомоги для оплати оренди житла у 2026 році. Програма передбачає відшкодування вартості оренди житла протягом 6 місяців для родин, які потребують підтримки.

Подати заявку можуть: ВПО, які перемістилися після 24.02.2022; евакуйовані особи, які перемістилися менш ніж 6 місяців тому; громадяни, які повернулися до України з-за кордону протягом останнього року та потребують підтримки. Програма реалізується у м. Київ

та Київській області, а також у Дніпропетровській, Запорізькій, Кіровоградській та Полтавській областях.

Важливо: заповнення анкети не гарантує участі у програмі. Пріоритет надається сім'ям, які раніше не отримували допомогу на оренду житла та мають план покращення свого фінансового становища.

Анкета для реєстрації доступні на сайті БФ «Право на захист».

ЧЕРВНЕВЕ ЗАСІДАННЯ КОМІСІЇ ВІДБУЛОСЯ

У Лиманській громаді продовжують реалізовувати державну програму «єВідновлення». Відбулося чергове червнєве засідання комісії. За результатами роботи 4 заяви отримали позитивні рішення щодо надання компенсації за знищене житло на загальну суму 7 463 591,60 грн. По 5 заявах прийнято рішення про відмову.

10 червня 2026 року відбулося чергове засідання комісії, яка розглядає питання надання компенсацій за знищені об'єкти нерухомого майна. Загальна сума погоджених виплат становить 12 556 395 гривень компенсацій за зруйноване житло. Ухвалено 6 позитивних рішень, 5 відмовлено.

09 червня 2026 року комісія затвердила загальну суму погоджених виплат у розмірі 16 078 600,90 гривні - компенсацій за зруйноване житло. Ухвалено 10 позитивних рішень, 2 відмовлено.

31 по 3 червня 2026 року комісією схвалено 8 позитивних рішень. Компенсації за знищене житло на загальну

суму 15 525 612 грн. По 5 заявах прийнято рішення про відмову.

Причини відмови по заявах - помилково обрання виду компенсації заявниками.

Робота комісії в межах програми «єВідновлення» триває на постійній основі.

Тел. 075-627-12-34; 050-952-44-90

ЗАТВЕРДИЛИ ПЕРЕЛІК ОБ'ЄКТІВ

У Лиманській міській територіальній громаді затвердили перелік об'єктів житлової нерухомості, які підлягатимуть дистанційному обстеженню. Відповідне рішення стосується житла, пошкодженого або зруйнованого внаслідок збройної агресії РФ, що розташоване на територіях активних бойових дій.

Згідно з розпорядженням Лиманської міської військової адміністрації, дистанційне обстеження проводитимуть щодо житлових об'єктів у Лимані, Ямполі, Зарічному, Дробишевому, Новому, Яровій, Сосновому, Ставках, а також у низці сіл громади, зокрема Брусівці, Діброві, Закітному, Калениках, Кривій Луці, Рубцях, Торському, Ямполівці та інших населених пунктах.

Рішення ухвалено після розгляду службової записки голови Комісії з обстеження будівель і споруд на території Лиманської громади, які були пошкоджені або зруйновані внаслідок російської агресії. Документ передбачає затвердження відповідного переліку об'єктів житлової нерухомості та доручає профільній комісії провести їх дистанційне обстеження відповідно до вимог постанов Кабінету Міністрів України щодо роботи на територіях активних бойових дій.

Дистанційне обстеження здійснюватиметься в межах механізму, затвердженого урядом для оцінки знищеного майна в районах, де проведення безпосереднього огляду є небезпечним або неможливим через безпекову ситуацію.

Розпорядження №866 від 4 червня 2026 року підписав заступник начальника Лиманської міської військової адміністрації Олексій Мікулін. У Перелік включені 1131 об'єкт житлової нерухомості Лиманської міської територіальної громади, що підлягають дистанційному обстеженню. Перелік розміщений на нашому сайті «Зоря Інфо».

ПЕРЕЛІК АДРЕС ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ, ЯКІ ВИЗНАЧЕНО ЗРУЙНОВАНИМИ:

с. Діброва:

вул. Сонячна, 27Б;

с-ще Зарічне:

вул. Бульварна, 61;

вул. Довга, 4, 18;

вул. Клеверна, 48

м. Лиман: СТ «Васильок», 181; вул. Вишнева, 54; вул. Виноградна, 8; вул. Героїв Десантників, 25, 136А; вул. Курортна, 72-А; вул. Локомотивна, 2; вул. Леваневського, 55; вул. Лиманська, 26; вул. Петропавлівська, 69; вул. Покальчука, 38; вул. Покровська, 48; вул. Ринкова, 141; вул. Севастопольська, 3; пров. Слобожанський, 56

с-ще Нове:

вул. Північна, 11;

вул. Придорожня, 8

с. Рідкодуб:

вул. Центральна, 55, 79

с. Рубці:

вул. Оскільська, 13

с. Старий Караван:

вул. Дінцева, 41;

вул. Слов'янська, 8

с. Терни:

вул. Бордюгова, 13; вул. Миру, 63; вул. Островерхова, 2; вул. Центральна, 38А, 52, 79

с. Торське:

вул. Джерельна, 11; вул. Південна, 43А;

вул. Північна, 10, 16, 16А, 22,

34, 45, 129; вул. Трансформаторна, 57

с. Щурове:

вул. Ялинкова, 7Б

с-ще Ямпіль:

вул. Доноцька, 3, 3А; вул. Молодіжна, 37; вул. Партизанська, 44, 153

с. Ямполівка:

вул. Степова, 23;

вул. Центральна, 59

Багатоквартирні будинки, визнані зруйнованими:

м. Лиман:

вул. Гасієва К., 13;

вул. Студентська, 3

ПАС новини НА БЕРЕГАХ ДНІПРА

У столичному парку Прибрежній відбувся відкритий Кубок пам'яті Івана Костянецького, відомого футболіста, судді із Слов'янська.

Організаторами змагань виступили спортивне товариство «Колос», Федерація з футболу Донецької області і доньки Івана Костянецького Катерина та Тетяна.

У турнірі взяли участь 7 команд: «Маріуполь-1», «Маріуполь-2», «Покровськ», «Костянтинівка», «Слов'янськ + Краматорськ», «Колос» Дон. обл., «Лиман».

Були сформовані дві групи команд - учасниць.

У підсумку перемогла команда «Лиман» - володар Кубка, за котру грали Олександр Бريدун, Сергій Зірка, Сергій Теліцин, Олексій Назаренко, Ігор Синяк, Максим Борисюк, Ярослав Бريدун, Дмитро Сидоров. Представником команди був Андрій Назаренко (всі вони на знімку).

Переможець змагань, тобто «Лиман», нагороджений Кубком, призери - медалями, учасники - пам'ятними відзнаками. Планується ще низка проведення футбольних турнірів, у тому числі, і Лиманської об'єднаної територіальної громади.

РЕЗУЛЬТАТИ ВИСОКІ

У ЧЕРВНІ 2026 року місто Любачув (Польща) приймало чемпіонат Європи зі спортивного радіоорієнтування серед юнаків, юніорів та дорослих. У змаганні прийняли участь представники з 10 країн Європи. У складі збірної команди України Лиманську громаду представляли спортсмени спортивного клубу Фох, які приїхали для цього з різних країн Європи, де вимушені перебувати: Німеччина, Словаччина, Польща.

Детальні результати наших спортсменів:

ФОКСОРІНГ Ж20 Дорослі - Бондарчук Анастасія - 3 місце
420 Дорослі - Іванько Олексій - 2 місце
144МГЦ КЛАСИ-

КА Ж19 Юніори - Кравцова Марія - 3 місце
Ж20 Дорослі - Бондарчук Анастасія - 1 місце
420 Дорослі - Іванько Олексій - 1 місце
СПРИНТ: 421 Дорослі - Іванько Олексій - 1 місце
3,5 МГЦ КЛАСИКА Ж16 Юнаки - Іванько Аріна - 2 місце
Ж21 Дорослі - Бондарчук Анастасія - 1 місце ; Сокур Дар'я - 3 місце
421 Дорослі - Іванько Олексій - 1 місце

Поздоровляємо спортсменів та їх тренерів за високі досягнення.

ВИХОВАНЦІ ДЮСШ м. ЛИМАН - ЧЕМПІОНИ СВІТУ. АЖ ТРОЄ!

Найважчі вершини підкорює молода спортивна еліта України! Вихованці ДЮСШ м. Лиман з пауерліфтингу підкорювали чемпіонат світу з жиму лежачи.

Чемпіонат світу проходив у столиці Польщі - Варшаві. Серед юнаків у ваговій категорії до 53 кг. Андрій Маріяш з результатом 85 кг. став чемпіоном світу.

Підготувала

спортсмена до

цих змагань

тренер-викладач

з пауерліфтингу:

Тетяна Олегівна Ашимбейнер.

Його брат Павло

Маріяш у ваговій

категорії до 59 кг. з

результатом 80 кг. також став

чемпіоном світу.

Цього атлета теж підготувала

Тетяна Олегівна.

Серед юніорів у ваговій

категорії до 120 кг. ДЮСШ м.

Лиман представляв

Вадим Роздорожний. Він не тільки

став чемпіоном світу, а і вперше виконав

норматив майстра

спорту України міжнародного класу (МСУМК), зафіксувавши

феноменальний результат 300 кг. Спортсмена готувала до

цього мундіалу Тетяна Олегівна Ашимбейнер та

Альона Анатоліївна Савенко. Збірна команди України юнаків і юніорів стала чемпіоном світу у командному заліку.

На знімку: переможці - вихованці лиманського ДЮСШ.

Так тримати! Нехай Олімп підкориться ще не один раз!